

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **A. K.**, zastoupeného JUDr. Miroslavem Soukupem, advokátem se sídlem Na Harfě 7, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2005, č. j. OAM-936/VL-07-19-2005, o udělení azylu, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 9. 2006, č. j. 64 Az 74/2005 – 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci JUDr. Miroslavu Soukupovi, advokátovi se sídlem Na Harfě 7, Praha 9, **se** odměna za zastupování **nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2005, č. j. OAM-936/VL-07-19-2005, jímž byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, jako zjevně nedůvodná. Stěžovatel v kasační stížnosti rovněž požádal o ustanovení právního zástupce z řad advokátů.

Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) usnesením ze dne 28. 12. 2007, č. j. 64 Az 74/2005 – 71, ustanovil stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů a zároveň stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost sdělením, v jakém rozsahu rozhodnutí soudu napadá, jaké uvádí důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), a údajem o tom, kdy mu bylo rozhodnutí soudu doručeno. Dále byl stěžovatel poučen o tom, že pokud ve stanovené lhůtě nebude výzvě soudu vyhověno a uvedené nedostatky kasační stížnosti nebudou odstraněny, může být řízení o kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuto.

Z předloženého soudního spisu vyplynulo, že shora označené usnesení krajského soudu bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 9. 1. 2008. V podání ze dne 5. 2. 2008, označeném jako doplnění kasační stížnosti, stěžovatel prostřednictvím svého zástupce

omezuje původně uplatněné důvody podání kasační stížnosti obsažené v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. pod písm. a) – d) pouze na důvod uvedený v písm. a) tohoto ustanovení, tj. nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem. I přes zákonnou úpravu § 32 odst. 5 zákona o azylu stěžovatel prostřednictvím svého zástupce výslovně trvá na přiznání odkladného účinku podle ustanovení § 107 s. ř. s. Vedle toho upřesňuje, že kasační stížností napadá výrok I. rozsudku krajského soudu vydaného v této věci, sděluje, že tento rozsudek mu byl doručen dne 1. 11. 2006. V závěru podání připojil zástupce odstavec s informací, že důvodem podání jeho žádosti o udělení azylu byla tolerance lichvářských praktik na území Ukrajiny ze strany státních orgánů a nemožnost se jim účinně právní cestou bránit.

K uvedenému obsahu kasační stížnosti Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel, byť byl shora označeným usnesením v souladu se zákonem vyzván prostřednictvím svého zástupce k odstranění vad kasační stížnosti, podáním ze dne 5. 2. 2008 vytykanou vadu kasační stížnosti neodstranil. Nejvyšší správní soud k otázce náležitostí kasační stížnosti v rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS (zveřejněno též na www.nssoud.cz), uvedl: *„žalobce je ... povinen vyličit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. ... Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami.“* Citované závěry Nejvyššího správního soudu je přitom možno plně aplikovat i na podání kasační stížnosti směřující proti rozhodnutí krajského soudu.

V dané věci však kasační stížnost požadavky vyjádřené v uvedeném rozhodnutí nesplňuje, neboť ani po doplnění podáním ze dne 5. 2. 2008 konkrétní právní ani skutkové okolnosti neobsahuje. Stěžovatel byl ve zmíněném usnesení krajského soudu ze dne 28. 12. 2007, č. j. 64 Az 74/2005 – 71, zcela jasně a srozumitelně vyzván, aby doplnil důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Krajský soud tuto výzvu specifikoval i v odůvodnění předmětného usnesení, z něhož vyplývá, že v původní kasační stížnosti nejsou uvedeny žádné konkrétní důvody jejího podání, které je třeba doplnit. Stěžovatel však prostřednictvím svého zástupce pouze omezil výčet původních odkazů na jednotlivé důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., citoval zákonné znění § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a dále uvedl, že důvodem podání jeho žádosti o udělení azylu byla *„tolerance lichvářských praktik na území Ukrajiny ze strany státních orgánů a nemožnost se jim účinně právní cestou bránit“*. Toto obecné konstatování důvodu podání žádosti o udělení azylu, bez dalšího spojení s rozhodnutím žalovaného a krajského soudu, však nelze posoudit jako samostatnou kasační námitku, neobstojí především v porovnání s požadavky definovanými ve výše citovaném rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost obsahuje vady, které stěžovatel prostřednictvím svého zástupce ani přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě neodstranil, a současně byl krajským soudem řádně poučen o možných procesních důsledcích, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

O návrhu stěžovatele, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť kasační stížnost ve věcech azylu (nyní mezinárodní ochrany) je ve smyslu ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladným účinkem vybavena *ex lege*. To platí i přes výslovnou žádost stěžovatele o přiznání odkladného účinku ve smyslu ustanovení § 107 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupce z řad advokátů JUDr. Miroslav Soukup, advokát se sídlem Na Harfě 7, Praha 9. Podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., hradí ustanovenému zástupci hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. V předmětné věci však Nejvyšší správní soud ustanovenému zástupci odměnu za zastupování nepřiznal, neboť dospěl k závěru, že jmenovaný advokát neprovedl v řízení o kasační stížnosti žádný úkon právní služby, který by mohl být považován za důvodně vynaložený k ochraně práv stěžovatele. Má-li být úkon učiněný v řízení posouzen jako úkon právní služby ve smyslu § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif), za který náleží odměna, musí být prokázán jeho účel, cíl a příčinná souvislost ve vztahu k obhajobě práv zastupovaného účastníka. V daném případě byla kasační stížnost odmítnuta pro vady, které nebyly ani přes výzvu krajského soudu odstraněny. Kasační stížnost nemohla být zdejším soudem projednána, neboť podání ustanoveného zástupce ze dne 5. 2. 2008 označené jako doplnění kasační stížnosti v žádném směru nedoplnilo původní kasační stížnost stěžovatele ani její argumentaci. Ustanovený zástupce tak v řízení o kasační stížnosti neučinil žádný úkon právní služby, za který by mu ve smyslu výše uvedených ustanovení advokátního tarifu mohla být Nejvyšším správním soudem přiznána odměna.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu